

[Munch-Petersen.]

dig rundt, og hvor man nu har slaaet fast som en Kendsgerning i den socialdemokratiske Presse, at vi stemte imod Vinterhjælpsforslaget, at vi var Modstandere af Vinterhjælpen til arbejdsløse, og derefter har konstrueret og tillagt os en Teori om, at vi ikke ønskede Hjælp til arbejdsløse, fordi vi mente, det vilde fremskynde Udviklingen mod Revolutionen, medens vor Stilling netop er den modsatte, at vi ønsker at kæmpe for at faa de Forbedringer, der kan tilkæmpes indenfor det borgerlige Samfund, og det netop var de arbejdsløse selv, som stillede Kravet om Vinterhjælp paa deres Konferencen, og os, der ene af alle bragte de arbejdsløses Krav herind. Derefter kom saa Regeringen med sit Forslag, som var en Forringelse af det, de arbejdsløse selv havde krævet, hvorfor vi naturligvis ikke vilde stemme for dette Forslag, men maatte stemme for de arbejdsløses eget Forslag og afholde os fra at stemme ved Afstemningen om det forringede Forslag.

Man har i den forløbne Periode fra det høje Folketings Side godkendt en Række Grundlovsbrud. Man har gjort det ved Afstemningen om de Forespørgsler, som vi har stillet herinde. Man har godkendt Brud f. Eks. paa Grundlovens §§ 84, 86 og 87...

Anden Næstformand (Parkov): Det er ganske uberettiget, hvad det ærede Medlem dér siger, at der fra Folketingets Side skulde foreligge en Godkendelse af Grundlovsbrud.

Munch-Petersen: Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere Grundlovens §§ 86 og 87. § 86 lyder saaledes:

„Borgerne har Ret til at samle sig ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kan forbydes, naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred.“

Og § 87 lyder saaledes:

„Ved Opløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, kun skride ind, efter at Mængden 3 Gange i Kongens og Lovens Navn forgæves er opfordret til at skilles.“

(Afbrydelse). Der var et æret Medlem, der paastod, at det ogsaa var sket, efter som Grundloven har sagt. Jeg kunde f. Eks. tænke mig at opfordre dette ærede Medlem til at læse et Regeringsblad, som hedder „Politiken“, Dagen efter et Overfald paa de arbejdsløses Demonstration paa

Raadhuspladsen, der skete i Januar i Fjor — det var, saa vidt jeg husker, den 16. Januar —, hvor det netop skildres, hvordan denne Demonstration marcherede ind paa Raadhuspladsen, og hvordan en Politikæde standsede den. Den blev staaende stille og sang „Internationale“, og medens den sang „Internationale“, huggede Politiet ind, huggede ned blandt disse Demonstranter. Der var ikke Tale om, at nogen som helst opfordrede 3 Gange i Kongens og Lovens Navn, lige saa lidt som der har været Tale om det ved andre Lejligheder; der var ikke Tale om, at man fulgte Grundlovens Bestemmelser. Det høje Ting har gennem Afvisning af vore Forslag til Dagsorden og ved i Stedet for i et og alt at godkende Justitsministerens Redegørelse, som netop godkendte disse Grundlovsbrud, godkendt disse Grundlovsbrud, og samtlige ærede Medlemmer, undtagen os to Kommuniste, har altsaa brudt den danske Grundlov, til Trods for at de har afgivet Erklæring om at holde den.

Anden Næstformand (Parkov): Da dette Udtryk en Gang er paataalt, skal jeg bede det ærede Medlem holde sig Formandens Paataale efterrettelig og ikke gentage det.

Munch-Petersen: Og samtidig med, at man gør saadan i Praksis, opstiller man en Teori om, at det er muligt ved Hjælp af den danske Grundlov at gennemføre Socialismen. I og for sig indrømmer man jo selv undertiden, at det ikke er muligt. Jeg kan saaledes henvise til de Kronikker, af Knud Korst, som har været i „Social-Demokraten“ for nylig, hvor han i og for sig gør opmærksom paa, at man ikke ved Hjælp af det danske Demokrati kan gennemføre Socialismen, men at man derefter ogsaa nøjes med noget mindre, og det kan man jo ogsaa gøre, naar man er tilstrækkelig nøjsom. Hvis man skulde gennemføre Socialismen ved Hjælp af den danske Grundlov, maatte man altsaa tænke sig, at man ved Afstemninger til Folketings- og Landstingsvalg fik et Flertal af Socialister baade i Folketing og i Landsting. Man maatte tænke sig, at dette altsaa skete ved en langsom Udvikling, hvorefter Flertallet efterhaanden voksede, selv indenfor Landstinget. Ogsaa indenfor Folketinget er der jo langt tilbage, der er jo kun to Tilhængere af Socialismen. Derefter skulde man saa ogsaa have dette Flertal i Landstinget, og selv om man saa forudsatte, at det var Socialdemokratiet, nu ja, saa var der jo ogsaa langt igen, inden man med disse